

Jacobus (Jac) Johannes Maria Lardenoij wordt geboren op 28 mei 1930 in Breda. Hij is de zoon van Jacobus Johannes Maria Lardenoij en Frederica Koevoets.

Jac is net als Herman Vissers welp bij de katholieke St Jorishorde in Breda.

Na de Duitse inval krijgen de omstreeks 50.000 inwoners op Eerste Pinksterdag 12 mei het bevel de stad te verlaten. Breda dreigde namelijk tussen de frontlinies terecht te komen van de Duitsers en de oprukkende Fransen. De Bredanaars spreken zelf van 'De Vlucht'. Hoogstwaarschijnlijk heeft Burgemeester van Slobbe de evacuatie zelf bevolen op last van de Fransen, alhoewel er ook verhalen gaan dat de Fransen het bevel hebben gegeven. Met zijn vader en moeder vertrekt ook Jac uit Breda.

De evacuatie is voor velen een nachtmerrie. Tientallen komen om het leven, voor anderen wordt het een maandenlange tocht tot in Zuid-Frankrijk. Achteraf blijkt de vlucht volkomen onnodig; Breda wordt door de Duitsers ingenomen zonder dat er één schot is gelost. De plotselinge en massale evacuatie van Breda op zondag 12 mei 1940 houdt de gemoederen in die stad nog steeds bezig. Tijdens De Vlucht zijn in totaal 104 Bredanaars omgekomen.

Jac is overleden op 17 mei 1940 in Sint-Niklaas, België tijdens het bombardement van de school waar de vluchtelingen verbleven. Jac is 9 jaar oud geworden. Hij is bijgezet op het nationaal Ereveld Loenen.

Ter herinnering aan deze slachtoffers staat in het Valkenberg in Breda het in 1957 onthulde bronzen beeld "de Vlucht". Door de maker van het beeld - de Bredenaar Hein Koreman - is in het beeld een koker geplaatst. Hierin zijn teksten opgenomen over de geschiedenis van het beeld, De Vlucht uit Breda en over vluchten toen en nu.

Meer informatie:

[Jacobus Johannes Maria Lardenoij \(oorlogsgravenstichting.nl\)](http://oorlogsgravenstichting.nl)

De Katholieke Verkennersleider juli 1940

[De vlucht uit Breda - Andere Tijden](#)

[Geschiedenis van Breda - Wikipedia](#)

[Goudland : tweewekelijks tijdschrift voor de katholieke welpen en verkenners van Nederland, jrg. 6, 1939-1940, 6, nummer 12, 15, 6, 1940, Aflevering, volgnr. 12, Koninklijke Bibliotheek, TE 21228 \(kb.nl\)](#)

[Eucharistische jeugd, jrg 41, 1949, no. 9, 1949 » 1949-05 - Pag. 6 | Delpher](#)

**IN MEMORIAM. HERMAN VISSER EN
JAC. LARDENOY.**

'k Heb op het ogenblik op m'n redactie bureau 'n portretje liggen van een welp, die met een glimlachende welpensnuit het saluut brengt. Zo komen er vaak binnen, van echte welpen, die geen ogenblik verdriet schijnen te kennen en altijd lachen. Maar nu bereikte me het bericht, dat deze welp tegelijk met zijn vader en vier zusjes is omgekomen tijdens de evacuatie van Breda. Was dat wellicht het eerst en het grootst verdriet, dat hij nu te dragen kreeg? Of zal het hem nu maar tijdelijk zijn welpenglimlach hebben ontnomen, omdat hij nu het saluut mocht brengen aan zijn besten welpenbroer, Christus zelf? Herman ik ben er zeker van, dat je het nu wel heel keurig gebracht hebt en dat je welpenglimlach nu nooit meer zal verdwijnen. Nog juist voor dat dit nummer op de pers komt, ontvang ik eveneens de tijding dat Jac. Lardenoy, een welp van de St. Jorishorde te Breda met vader en moeder tijdens de evacuatie is omgekomen. Ook hem zal de eeuwige beloning voor zijn goede welpendaden hier op aarde verricht niet worden onthouden.